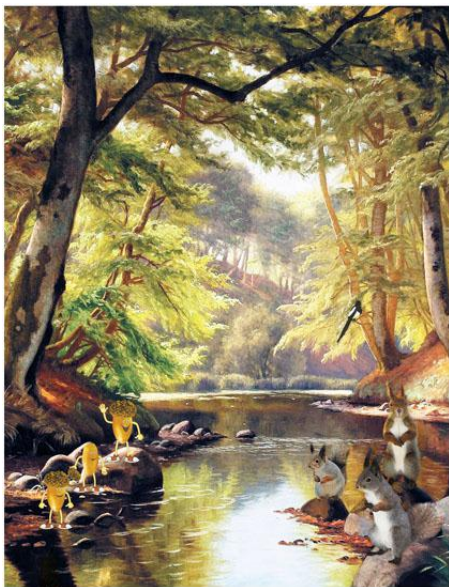

**Тамара Альохіна
Три Жолуді — три братці.
Сонечко на клумбі. Ловися,
рибко**

Три Жолуді — три братці

Дійові особи

Букі .

Які .

Три Жолуді — три братці: Старший, Середній та Молодший .

Білки: тато — Біл, мама — Очка, білчєня — Чєня.

Сорока.

Пролог

Букі . Вже час розпочинати, а Які запізнюється.

Які . Привіт, Букі!

Букі . Нечемно запізнюватися на спектакль, Які!

Які . У мене була ділова зустріч, у фойє.

Букі . Але ж у залі сидять глядачі, вони чекають на виставу!

Які . Перед глядачами знімаю капелюх, тобто, бейсболку! Ой, де ж це вона?

Букі . Певно, ти забув її у фойє.

Які . Розпочинайте без мене, я скоро.

Букі . Давай, Які. Сьогодні ми покажемо вам історію про трьох жолудів-братців.

Одного разу в розпалі літнього спекотного дня...

Картина перша

Жолуді крокують лісовою стежинкою.

Жолуді .

Три жолуді — три братці
Спішать в струмку скупатся.
Три жолуді — три братці
Між нами згода й мир.

Три жолуді — три братці
Спішать в струмку скупатся,
Три жолуді — три братці,
Три шапки набакир!

Старший брат . Знаєте, братці, треба скинути
наші шапочки, а то вони намокнуть.

Середній брат . А де ж ми їх залишимо?

Старший . Кинемо на березі.

*Жолуді скидають шапочки, складають їх на піску
й стрибають у воду, починають гратися і бризкатися.
Сімейство Білок підходить до струмка.*

Біл . Який спекотний день!

Очка . У цьому струмку вода завжди чиста і
прохолодна, вип'ємо по ковточку, і всі в тінь, усі в
тінь!

Ченя . Ой! Мамо, в струмку перекидаються три поплавки.

Очка . Біл, наше маля перегрілось на сонці, йому потрібен головний убір!

Біл . Та ні, Очко, у струмку, справді, пірнають поплавки!

Очка . Тобі теж потрібно щось на голову! Та й мені, мабуть, бо я теж бачу, як у нашому струмочку бавляться поплавки! Ми всі перегрілись! Треба щось робити!

Ченя . Мамо! Ось чийсь шапочки лежать!

Очка . Це те, що треба! А ну примір, Біле, найбільшу! Тобі, Ченя, підійде маленька, а мені — середня. Ось тепер нам ніяке сонце вже не страшне!

Біл . Як тобі до лица цей капелюшок!

Очка . І тобі пасує, любий!

Ченя . Ма, а можна я з цією шапочкою пограюсь?

Очка . Побавишся, та тільки взимку!

Сорока (з дерева). От лишень приглянула для себе пристойні речі. Аж вони тут як тут! Випередили, руді!

Очка . На що це ти натякаєш?

Сорока . Не натякаю, а прямо кажу.

Ченя . А навіщо Вам, тьотю Сорока, аж три шапочки?

Біл . Ага, навіщо?

Сорока .

Одну тепер накину,
А інші відкладу —
Речам я знаю ціну,
Призначення знайду!

Очка . Тобі б тільки чепуритися,
прибиратися, а я родину від спекотного сонця
рятую. Нам ці шапочки потрібніші!

Сорока (*передражнює*). Потрібніші,
потрібніші!

Очка . За мною, хлопці-молодці, уже час
обідати!

*Жолуді, напустувавшись досхочу, виходять на
берег.*

Старший брат . А де ж наші шапки?

Середній . Для кого вони могли знадобитись?

Сорока . Для білок! Я сама бачила, як вони
одягли ваші капелюшки!!

Середній . А де живуть ці Білки?

Сорока . Ген у тім дуплі, доганяйте мене, я
вказу дорогу!!

Жолуді .

Три жолуді — три братці

Прийшли в струмку скупатися,

Три жолуді — три братці
Між нами згода й мир.

Купались ми і грались,
Без шапочок zostались,
Ідем тепер без шапок,
Без шапок набакир!

Картина друга

Дупло білок на дереві. Жолуді стукають.

Очка . Хто там?

Старший . Це ми, жолуді без шапочок!

Очка (*виглядає*) . Хто? Ой, знову поплавки,
але ж я уже в шапочці...

Середній . У моїй шапочці...

Очка . Тобто як?

Молодший . А так. Ми пішли купатися і залишили шапки на березі.

Старший . Це наші шапки.

Очка . Ну, що ж, коли вони ваші і ви не поплавки, значить я не перегрілась на сонці і шапочка мені не потрібна, тож забирайте! Біл, Ченя, поверніть цім братикам їхні шапочки, вони для них потрібніші!